Farní listy 38/2026

Týdeník farností Domažlice a Poběžovice
1.11. – Slavnost Všech svatých

Duchovní slovo

Otec biskup doporučil nám, kněžím, abychom si přečetli knihu polského autora Jana Dobraczynského Přelévat moře. A protože jsem knihu v českém překladu našel v naší farní knihovně, biskupovo přání jsem ihned splnil. Román popisuje zánik Evropy a církve, jakou známe, v důsledku výbuchu nějaké nové bomby. Možná proto jsme si ji měli přečíst…

Mne zaujal hned na začátku fragment, který nabízí reflexi jedné z hlavních postav tohoto příběhu, amerického kardinála Halseye:

„Křesťanství nezemřelo, jak mu bylo předpovídáno. Leč kdo jím žil? Lidé se zdáli unaveni: prostě na ně neměli čas. Nezříkali se náboženství, nebyly hromadné odpady, hereze, schizmata, vzpoury. Lidé bez odporu přijímali předkládané pravdy a… běželi a pachtili se horečně za svými zájmy a zábavami. Domnívali se, že potřebují čas, ticho a klid, aby mohli uvažovat o pravdě či nepravdě křesťanství. A to jim právě chybělo. Museli pospíchat, museli utíkat. Kam? Před čím? Nevěděli. I o tom by bylo třeba přemýšlet – a zastavit se, ale na to neměli čas. Cítili nejasně, že neuniknou-li, ztratí něco důležitého. Možná život? A oni chtěli žít.“

Dobraczynski psal tato slova asi v roce 1960! A nám to může připadat, jako by to psal včera. Nemáme na nic čas, pořád se za něčím honíme. Něco nám schází a ani dobře nevíme, co. Žijeme pořád v nějakém napětí, někdy ve strachu. Občas se nám stýská po starém světě, po staré církvi, po starých dobrých časech. Jenomže se zdá, že staré časy možná nebyly tak dobré, a tak moc se nelišily od dnešních. Před 70 lety člověk také neměl na nic čas a předkoncilní církev musela řešit úplně stejné problémy jako církev dnešní. A přesto, že prošla reformou nebo-li obnovou, pořád hledá novější cesty. Snad tak musí být, čas se nezastaví a církev žije v tomto čase a na této zemi. *Ecclesia semper reformanda*: církev se musí neustále reformovat.

Ale všechny tyto reformy postrádají smysl, pokud si člověk nenajde čas. Čas, který bude ochotný věnovat Bohu. Čas na modlitbu, na liturgii, na čtení a rozjímání Božího slova. Pokud nebude mít čas na zpytování svědomí a čas na službu druhému člověku. Pokud si nenajde čas na vytvoření a prohloubení osobního vztahu k Bohu.

Možná proto naše kostely jsou poloprázdné a halloween přitahuje víc než slavnost Všech svatých. Netoužíme po čase stráveném s Hospodinem a nechceme mu být podobni, neboť nám to nic neříká. To není obvinění, znám to ze své vlastní zkušenosti: nenajdu-li si čas na modlitbu, přirozeně se vzdaluji Bohu a hrozí mi nebezpečí, že ho už nebudu k ničemu potřebovat a naučím se žít bez něj.

P. Miroslaw Gierga

LITURGIE SLOVA – SLAVNOST VŠECH SVATÝCH

čtení – Zj 7,2-4.9-14

Já, Jan, viděl jsem, jak od východu slunce vystupuje jiný anděl. Držel v ruce pečetidlo živého Boha a zvolal silným hlasem na ty čtyři anděly, kterým bylo dáno škodit zemi i moři: „Neškoďte zemi, ani moři, ani stromům, dokud nepoznamenáme na čele služebníky našeho Boha!“ A uslyšel jsem, kolik bylo těch poznamenaných: sto čtyřiačtyřicet tisíc ze všech kmenů izraelského lidu. Potom se podívám, a hle – veliký zástup, který by nikdo nespočítal, ze všech národů, kmenů, plemen a jazyků; stáli před trůnem a před Beránkem, odění bílým rouchem, s palmami v rukou a volali mocným hlasem: „Za svou záchranu vděčíme našemu Bohu, který sedí na trůně, a Beránkovi!“ Všichni andělé, kteří stáli okolo trůnu, starců a čtyř bytostí, padli na tvář před trůnem, klaněli se Bohu a volali: „Amen. Chvála, sláva, moudrost, díky, čest, moc a síla přísluší našemu Bohu na věčné věky! Amen.“ Tu na mě promluvil jeden ze starců a zeptal se mě: „Kdo jsou tihle zde v bílém rouchu a odkud přišli?“ Odpověděl jsem mu: „Můj pane, to víš ty.“ Řekl mi: „To jsou ti, kdo přicházejí z velikého soužení; roucho si do běla vyprali v Beránkově krvi.“

Mezizpěv - Žl 24 (23), 1-2.3-4ab.5-6 Odp.: srov. 6

Hospodinu náleží země i to, co je na ní, * svět i ti, kdo jej obývají. * Neboť on jej založil nad moři, * upevnil ho nad proudy vod.

Kdo smí vystoupit na Hospodinovu horu, * kdo smí stát na jeho svatém místě? * Ten, kdo má nevinné ruce a čisté srdce, * jehož duše nebaží po marnosti.

2. čtení - 1 Jan 3,1-3

Hleďte, jak velikou lásku nám Otec projevil, že se nejen smíme nazývat Božími dětmi, ale že jimi také jsme! Proto nás svět nezná, že nepoznal jeho. Milovaní, už teď jsme Boží děti. Ale čím budeme, není ještě zřejmé. Víme však, že až on se ukáže, budeme mu podobní, a proto ho budeme vidět tak, jak je. Každý, kdo skládá tuto naději v něho, uchovává se čistý, jako on je čistý.

Mt 5,1-12a

Když Ježíš uviděl zástupy, vystoupil na horu, a jak se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci. Otevřel ústa a učil je: „Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království. Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni. Blahoslavení tiší, neboť oni dostanou zemi za dědictví. Blahoslavení, kdo lační a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni. Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství. Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha. Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny. Blahoslavení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je nebeské království. Blahoslavení jste, když vás budou kvůli mně tupit, pronásledovat a vylhaně vám připisovat každou špatnost; radujte se a jásejte, neboť máte v nebi velkou odměnu.“

K ZAMYŠLENÍ

Ani největší umělecké dílo na světě se nemůže chlubit tím, že by bylo bezprostředním dílem Božím. Člověk jím je. Stvořen k obrazu a podobě Boží v sobě nese úžasnou možnost – navzdory hříchu toto své určení uskutečnit. Bez Boží moci a síly to není samozřejmě možné. Ale světci nám dodávají naději: Bůh v nich zvítězil, Boží plán se v nich zdařil, ač zůstali lidmi, naplnili Boží určení pro člověka.

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TENTO TÝDEN

2 11. Vzpomínka na věrné zemřelé (**2 Mak 12,43-46; Řím 5,5-11; Lk 23,33.39-43)**
Komentář: 2 Mak 12,43-46. Ze starozákonního úryvku je zřejmá prospěšnost modliteb za mrtvé. V naší době máme výhodu: může být přinesena větší oběť, než novozákonní Eucharistie?

3.11. Úterý 31. týdne v mezidobí (**Flp 2,5-11; Lk 14,15-24)**
Komentář: Lk 14,15-24. Možná pak pozvaní reptali, jací to lidé stolují na Pánově hostině. Ale Pán už je takový: má rád plný dům.

4.11. Památka sv. Karla Boromejského, biskupa (**Flp 2,12-18; Lk 14,25-33)**
Komentář: Lk 14,25-33. Totální nároky! Dostát jim je možné pouze s bezvýhradnou láskou. Snad právě ona nahradí počtářskou racionalitu ve vztazích k Němu.

5 11. Čtvrtek 31. týdne v mezidobí (**Flp 3,3-8a; Lk 15,1-10)**
Komentář: Lk 15,1-10. Pozor, abych i já nevyčítal církvi její snahu přiblížit se k lidem na okraji. Právě to, že volá a zve lidi nám nepohodlné, je poznávacím znamením, že jde v Kristových stopách.

6.11. Pátek 31. týdne v mezidobí (**Flp 3,17-4,1; Lk 16,1-8)**
Komentář: Lk 16,1-8. „Vykutálený" správce není chválen pro nepoctivost, ale jeho obratnost má být vzorem pro získávání pokladů duchovních. Jak jsem já využil milostí, které mi nabízel liturgický rok, který se chýlí ke konci?

7.11. Sobota 31. týdne v mezidobí (**Flp 4,10-19; Lk 16,9-15)**
Komentář: Lk 16,9-15. „Farizeové, kteří měli rádi peníze" ať jsou pro mě znamením a otázkou, jaký je můj vztah k penězům. Pomáhají mi ke svobodě – tedy ke službě „jednomu Pánu"?

Pozvání

Mgr. MgA. Angelika Ivana Pintířová, známá jako **sestra Angelika**, je česká řeholnice z kongregace boromejek, zdravotní sestra, pedagožka a rozhlasová moderátorka. Veřejnost ji zná také jako jednu ze sester, které pečovaly o Václava Havla v závěru jeho života.

- **Původ:** Narodila se 17. května 1963 v Sušici a vyrůstala v Žihobcích na Klatovsku. K boromejkám vstoupila v roce 1977, ve čtrnácti letech, za komunistického režimu tajně.
- **Vzdělání:** Vystudovala zdravotnickou školu, pedagogiku–ošetřovatelství na Univerzitě Karlově a dramatickou výchovu na DAMU.

Práce s mládeží: Dlouhodobě se věnuje dospívajícím chlapcům s výchovnými problémy ve výchovném ústavu v Křešíně na Pelhřimovsku, který patří pod zařízení Klíčov. Vyučovala také dramatickou výchovu na Svatojánské koleji.

Český rozhlas: Od roku 2014 působí jako moderátorka nedělního pořadu **Jak to vidí…** na Dvojce, kam si zve hosty k rozhovorům o životě a společnosti.

Ocenění: Dne 28. října 2022 převzala státní **medaili Za zásluhy za působení v oblasti výchovy**.

Kniha: Její život přibližuje knižní rozhovor **Padá mi to z nebe – Sestra mezi divadlem, médii a pasťákem**, který s ní vedli Jan Paulas a Tomáš Kutil. Vydalo jej nakladatelství Portál v roce 2017.

V rozhovorech a besedách se věnuje především **výchově, vztahům, víře v každodenním životě, práci s problémovou mládeží a doprovázení nemocných a umírajících**. Zdůrazňuje, že při výchově je potřeba spojovat lásku s jasnými hranicemi.

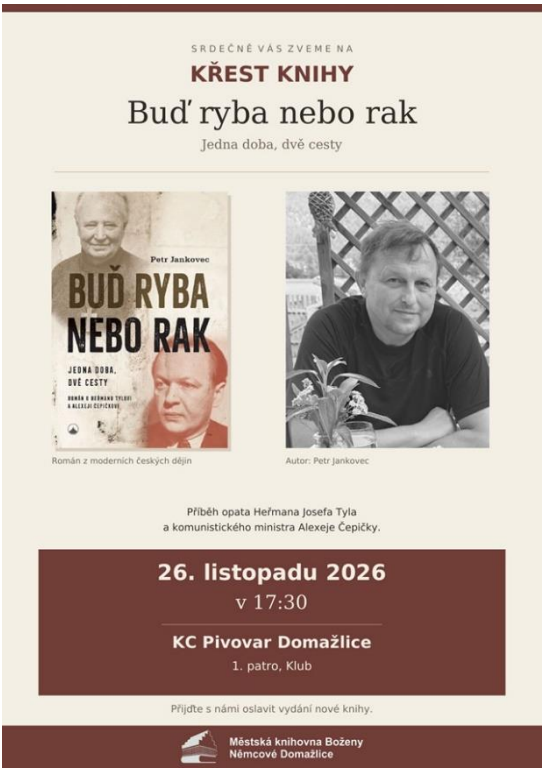
*

Jak knížka vznikla

Všechno začalo vzpomínkami Heřmana Josefa Tyla *Psancem*, které jsme si s Věrou přečetli ještě před covidem. Oba nás jeho příběh moc zaujal a mě napadlo, že by bylo zajímavé propojit v jedné knížce osudy premonstrátského opata Tyla a komunistického ministra Čepičky. Věra mi na to řekla: „To musíš napsat!“ Dneska to sice popírá, ale bylo to tak.

Heřman Josef Tyl působil v klášteře Teplá, kam jezdíme na pouť. Byl to poctivý kněz, kterého jsem si moc oblíbil a který se stal mým vzorem. Přál bych si, aby ho poznalo víc lidí.

V knížce sledujeme dva kluky a jejich životní cesty. Pepík věří v Boha a spoléhá na Pannu Marii, Aluša zase věří v nový řád a komunismus. Osobně se potkají jen párkrát, ale v názorech se úplně míjejí.

Jejich příběhy se prolínají s růžencovými tajemstvími. Růženec mám spojený hlavně s babičkou Růžou, která se ho modlila každý den. Já se ho modlím při běhání nebo v autě.

Takže nakonec je tahle knížka vlastně „čtyři v jednom“: poznáte život H. J. Tyla i A. Čepičky, nahlédnete do našich novodobých dějin a seznámíte se s růžencem. To už za přečtení stojí, ne?

Kniha Petra Jankovce Buď ryba nebo rak bude představená v KC Pivovar Domažlice, v 1. patře (Klub) ve čtvrtek 26. listopadu od 17.30 hod.

*

Ekumenické modlitební setkání se zpěvy z Taizé v sobotu 7. listopadu od 19 hod ve Sborovém domě ČCE Domažlice, Tyršova 690.

Srdečně zveme do arciděkanského kostela v neděli 8. listopadu na **Svatohubertskou mši** sv. Mše sv. za živé a zemřelé členy mysliveckých spolků a jejich rodiny bude sloužena od 18.00 hod.

Liturgické okénko Mons. E. Soukupa - Konstituce

Když se papeže Františka zeptal jeden z biskupů, zdali nemá v úmyslu svolat další koncil, snad III. vatikánský, papež s údivem odpověděl: „Jak bych mohl myslet na svolání dalšího koncilu, když jsme ještě plně neuskutečnili závěry II. Vatikána.“ Pořád je možné nacházet nové výzvy a myšlenky. Nejinak je to s Konstitucí o posvátné liturgii, kterou v Římě podepsal dne 4. prosince 1963 papež sv. Pavel VI. Teolog Karl Rahner uvádí, že tato „konstituce se 130 články a jedním dodatkem je na detaily nejbohatším dokumentem koncilu.“ Proto s velkou pokorou nyní přecházím k dalšímu – 33. článku – této Konstituce. Jde o Směrnice vyplývající z naučné a pastorační povahy liturgie. V úvodním vysvětlení je rozvinuta myšlenka, že „posvátná liturgie je především prokazováním úcty Boží velebnosti, ale obsahuje i mnoho poučení pro věřící lid.“ Prostřednictvím liturgie Bůh hovoří ke svému lidu. Tak jako Hospodin oslovil Mojžíše, s nímž hovořil na Midjanské poušti, ale i na hoře Sinaj, mluvil i prostřednictvím proroků Starého Zákona. Svatý Pavel zdůrazňuje, že všechno „bylo napsáno k našemu poučení“ (Řím 15,4). Proto je třeba zachovávat tyto směrnice:

a. **Jednoduchost obřadů.** „Obřady ať se vyznačují vznešenou jednoduchostí, ať jsou stručné, srozumitelné a bez zbytečného opakování“ (čl. 34).
b. **Uplatnění slova.** Kázání je součást liturgického dění, proto je mají rubriky zařadit na příhodné místo.“ V našich zemích bylo zvykem zařazovat nedělní kázání mimo mši svatou. Pokud se slavily dvě mše svaté, bylo kázání mezi nimi. Pokud ne, kázalo se po mši svaté. Ale ještě před koncilem někteří mladí kněží kázali po evangeliu. Tehdy kněz odložil v sakristii ornát, vystoupil v albě se štólou na kazatelnu a pronesl kázání. Sám Pius Parsch doporučoval promluvu i ve všední den. Sám to dělal. Hovořil po evangeliu, které tehdy bylo latinsky. Nyní kněz neodkládá ornát, protože kázání je součástí mešní liturgie.
c. **Důraz na katechezi.** Má se rovněž klást důraz na katechezi a hovořit o smyslu liturgie.
d. **Bohoslužba v předvečer svátků**. Konstituce připomíná předvečer těchto svátků. Posléze se do praxe dostává, že se slaví v sobotu večer mše svatá z dané neděle s platností nedělních bohoslužeb.

Článek 36 hovoří o užívání liturgického jazyka. Konstituce připomíná, že užívání latinského jazyka v liturgii zůstává nedotčeno. V případě, že jde o bohoslužbu pro věřící, církevní autorita dovoluje slavit mši svatou v mateřském jazyce. Příslušná církevní autorita toto posoudí pro konkrétní území. Překlady musí schválit Apoštolský stolec.

K tomu, jako dlouholetý člen liturgické komise, mám osobní zkušenosti a vzpomínky. Byl jsem členem překladatelské komise od roku 1977 až do roku 1990. Pracovali jsme každý měsíc celý týden na různých biskupstvích: v Českých Budějovicích, v Hradci Králové, v Brně i v Litoměřicích. Pan kardinál František Tomášek dostal z Říma povolení schvalovat tzv. provizorní texty. Definitivní, které vznikaly později, byly posílány do Říma ke schválení Měli jsme k disposici provizorní texty, a tak jsme mohly začít slavit mše svaté v mateřském jazyce, a to od 1. neděle adventní 1969.

MŠE SVATÉ V MILAVČÍCH A STANĚTICÍCH

NEDĚLE – 1.11.	
8.00	Za + paní Chocholatou
9.30 (St)	Za Jana Odvody, manželku a celý rod
11.30	Modlitba za zemřelé na hřbitově ve Stanětицích
STŘEDA – 4.11.	
8.00	
PÁTEK – 6.11.	
16.00	Za + Josefa Webera a rodiče
SOBOTA – 7.11.	
8.00	Mše sv. není
NEDĚLE – 8.11.	
8.00	Za + Pavla Martínka a Markétu Hofmanovou
9.30 (St)	Za + Josefa Němce, manželku a rodiče

MŠE SVATÉ V POBĚŽOVICÍCH

NEDĚLE – 1.11.	
9.30	Za rodinu Bártovu, rodiče a duše v očistci
NEDĚLE – 8.11.	
9.30	Za Jiřího Bílka, Stanislava Pscheidta a Viktora Viktoru

PROGRAMOVÉ TIPY RADIA PROGLAS

Paul Simon, starší a známější z dvojice Simon & Garfunkel, která dominovala folkrockové scéně 60. let minulého století, začal svou více než sedm desetiletí trvající hudební kariéru už jako třináctiletý na školních besídkách. Už tehdy se potkal se svým osudovým spoluhráčem Arturem Garfunkelem. Simon stál u základů nového hudebního žánru – world music, vydal přelomové album Graceland a přivedl na světová pódia řadu pozdějších hvězd africké lidové hudby. Malý profil písničkáře připravila Helena Bretfeldová k Čaji do páté na Proglasu na pondělí 2. listopadu v 16.00.

Ve středu 4. listopadu v 9.00 se v pořadu Na stole je téma podíváme až do **Indonésie**, obrovské, ale poměrně málo známé země. O svém putování po Indonésii nám budou vyprávět zkušený cestovatel otec Jan Linhart a Roman Vencla. Byli zde ještě s několika spolucestovateli počátkem letošního roku, podělí se s námi o své zážitky z putování a nezapomeneme se zeptat i na život zdejších křesťanů.

V týdeníku Slyšte, lidé! v sobotu 7. listopadu v 19.15 se vypravíme na **hudební výlet do hor**, který nás zavede od Beskyd přes Skotskou vysočinu a Alpy až k Andám a americkým Rocky Mountains. V písních se objeví hory jako krajina, domov, symbol svobody i moci, ale také jako místo ekologických zápasů nebo duchovního hledání. Zazní písně a skladby od Inspiral Carpets, skupiny Buty, Petra Linharta, skotské houslistky Anne Wood, Johna Denvera, Midnight Oil, rakouského zpěváka Wolfganga Ambrose a dalších.

MŠE SV. A POBOŽNOSTI V DOMAŽLICÍCH 1.-8.11.

NEDĚLE– 1.11. – SLAVNOST VŠECH SVATÝCH			
AK	**8.00**	G	Za + rodiče, manžela a bratra
AK	**9.30**	G	Za všechny zemřelé v rodině
KK	**18.00**	K	
PONDĚLÍ – 2.11. – VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ			
KK	**8.00**	K	Za + Václava Kubra, rodiče a duše v očistci
ÚTERÝ – 3.11.			
KK	**8.00**	S	Za živé a zemřelé členy živého růžence z Domažlic
KK	**17.15**	G	
STŘEDA – 4.11. – PAMÁTKA SV. KARLA BOROMEJSKÉHO, BISKUPA			
KK	**8.00**	G	Za živé a zemřelé členy živého růžence ze Stráže
AK	**8.30-11.00**	S	Udělování svátosti smíření
KK	**17.15**	G	Za + Nikolu Balínovou a za požehnání pro její syny
ČTVRTEK – 5.11.			
KK	**8.00**	G	Za nová kněžská a řeholní povolání
KK	**17.15**	S	Za + Marii a Josefa Pachlovy a dva syny
PÁTEK – 6.11.			
KK	**8.00**	G	Za + Karla Veverku a Karla Hosera
KK	**17.15**	S	
SOBOTA – 7.11			
KK	**17.15**	S	
KK	**18.00**	S	Adorace Nejsvětější svátosti
NEDĚLE– 8.11. – 32. NEDĚLE V MEZIDOBÍ			
AK	**8.00**	G	
AK	**9.30**	G	
AK	**18.00**	G	Svatohubertská mše sv.

MŠE SV. V OSTATNÍCH KOSTELÍCH 1.-8.11.

	Neděle	Pondělí	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota	Neděle
MECLOV	8.00 S						8.00 S
POBĚŽOVICE	9.30 S						9.30 S
HORA SV. V.	-						11.00 S
MUTĚNÍN	11.00 S						
BLÍŽEJOV							11.00 K
LUŽENICE			18.15 S				

1.11. - 8.00 Mše sv. a modlitba za zemřelé v kostele v Meclově (S)
11.00 Mše sv. a modlitba za zemřelé v kostele v Mutěníně (S)
14.00 Modlitba za zemřelé na hřbitově v Luženičkách (G)
14.30 Mše sv. za zemřelé v kapli sv. Antonína v Luženičkách (G)